

พระสารีบุตรแนะนำให้อภัยกรงพระธรรมวินัย

ในสมัยเดียวกันนั้นและปรารภเรื่องเดียวกัน คือเรื่องสาวกของนิครนถนาฏบุตรแตกกันภายหลังที่อาจารย์สิ้นชีวิต คำว่าวันหนึ่งเมื่อพระผู้มีพระภาคทรงแสดงธรรมจบแล้ว เห็นว่าภิกษุทั้งหลายยังใคร่จะฟังต่อไปอีก จึงมอบหมายให้พระสารีบุตรแสดงธรรมแทน ซึ่งท่านได้แนะนำให้รวบรวมอภัยกรงพระธรรมวินัย โดยแสดงตัวอย่างการจัดหมวดหมู่ธรรมะเป็นข้อๆ ตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๐ ว่ามีธรรมอะไรบ้างอยู่ในหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ จนถึงหมวด ๑๐ ซึ่งพระผู้มีพระภาคได้ทรงรับรองว่าข้อคิดและธรรมะที่แสดงนี้ถูกต้อง (สังคีตสูตร พระสุตตันตปิฎก เล่ม ๑๑ หน้า ๒๒๒-๒๔๗) หลักฐานในพระไตรปิฎกตอนนี้มิได้แสดงว่าพระสารีบุตรเสนอขึ้นก่อน หรือพระพุทธเจ้าตรัสแก่พระจุนทะก่อน แต่รวมความแล้วก็ต้องถือว่าทั้งพระพุทธเจ้าและพระสารีบุตร ได้เห็นความสำคัญของการรวบรวมพระพุทธรวณะอภัยกรงให้เป็นหมวดเป็นหมู่มาแล้วตั้งแต่ยังไม่ได้ทำสังคายนาครั้งที่ ๑